

Załącznik nr 4b do Załącznika do Uchwały nr 420/2022
 Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej
 im. Marii Grzegorzewskiej
 z dnia 29 czerwca 2022 r.

1. Przedmioty obowiązkowe dla kierunków z dyscypliną wiodącą: pedagogika

Historia wychowania		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.		Student/ka zna genezę i źródła czynności wychowawczych człowieka w oparciu o działania pedagogiczne podejmowane w okresie antyku i w kolejnych epokach, co pozwala na uporządkowanie wiedzy dotyczącej wychowania i kształcenia na przestrzeni wieków w skali rozwoju cywilizacji europejskiej do XX wieku.
2.		Ma wiedzę o tradycjach pedagogiki polskiej w poszczególnych okresach historycznych, rozumie jej rozwój i konteksty kulturowe wyróżniające ją wśród koncepcji ogólnoeuropejskich. Zna najwybitniejszych przedstawicieli polskiej i europejskiej pedagogiki zarówno w zakresie teorii, jak i praktyki. Zna genezę i rozwój instytucji edukacyjnych oraz zakres ich kompetencji w kontekście historycznym.
3.	B2.W3	Zna najważniejsze, tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania oraz ich uczestnictwo w dyskursie na temat współczesnych dylematów cywilizacyjnych.
Umiejętności		
1.		Student/ka potrafi powiązać wiedzę historyczną na temat genezy i rozwoju instytucji oświatowo-wychowawczych z innymi obszarami pedagogiki w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych.
2.		Umie zaprezentować swoje poglądy, zgłosić wątpliwości i dobrać stosowną argumentację, wspartą wybranymi perspektywami teoretycznymi i poglądami różnych autorów.

		Kompetencje społeczne
1.		Student/ka właściwie ocenia poziom swojej wiedzy i zdobytych umiejętności, rozumie znaczenie ciągłego doskonalenia swych umiejętności i pogłębiania wiedzy związanej z wychowaniem i kształceniem.
2.		Zdaje sobie sprawę ze znaczenia dziedzictwa kulturowego własnego kraju, szanuje jego tradycję i historię.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Geneza i źródła czynności wychowawczych człowieka w oparciu o działania pedagogiczne podejmowane w okresie antyku i w kolejnych epokach. Podstawowe koncepcje filozofów i pedagogów, dotyczące istoty wychowania i kształtowania osobowości wychowanka w skali rozwoju cywilizacji europejskiej do XX wieku. Tradycje pedagogiki polskiej w poszczególnych okresach historycznych, rozwój i konteksty kulturowe wyróżniające ją od koncepcji ogólnoeuropejskich. Najwybitniejsi przedstawiciele polskiej i europejskiej pedagogiki zarówno w zakresie teorii, jak i praktyki. Geneza i rozwój instytucji edukacyjnych oraz zakres ich kompetencji w kontekście historycznym.</p>		

Podstawy pedagogiki		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B.2.W3	<p>Student/ka zna i rozumie na poziomie elementarnym genezę głównych pojęć pedagogiki jako dyscypliny naukowej, w tym ich źródła filozoficzne, psychologiczne i socjologiczne, a także ich aspekty i aplikacje.</p> <p>Ma wiedzę wprowadzającą w zakresie wybranych wykładni teoretycznych głównych pojęć pedagogicznych, z uwzględnieniem ich odniesienia do praktyki wychowania.</p>
2.		<p>Zna i rozumie genezę pedagogiki jako nauki, podstawowe kwestie związane ze współczesnym statusem naukowym pedagogiki, sposoby uprawiania pedagogiki jako nauki teoretycznej, stosowanej, normatywnej, a także powiązanie pedagogiki z innymi dyscyplinami.</p> <p>Zna podstawowe subdyscypliny pedagogiki, ich specyfikę merytoryczną oraz tożsamość pedagogiczną.</p>
3.	B.2.W3	<p>Zna istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; rozumie wybrane zależności między wychowaniem a socjalizacją i enkulturacją.</p> <p>Zna i rozumie wybrane antropologiczne i aksjologiczne podstawy wychowania.</p>
4.	B.2.W1	<p>Zna i rozumie specyfikę wychowania w środowisku rodzinnym, szkolnym i rówieśniczym.</p> <p>Zna znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej; modele współczesnej szkoły; pojęcie ukrytego programu szkoły.</p>
		Umiejętności
1.		<p>Student/ka potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych.</p>
		Kompetencje społeczne
1.		<p>Student/ka odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej przyszłej roli zawodowej, uznając wagę wiedzy na temat pedagogiki jako dyscypliny naukowej.</p>

TREŚCI PROGRAMOWE:

Pedagogika jako wiedza /nauka o wychowaniu. Integracyjny i interdyscyplinarny charakter pedagogiki. Podstawowe pojęcia pedagogiczne. Wychowanie jako proces sprawczy. Funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek. Proces wychowania, jego funkcje, struktura, właściwości, dynamika. Kategorie pojęciowe dookreślające proces wychowania: opieka, socjalizacja, inkulturacja, podmiotowość, samorealizacja, samowychowanie. Granice swobody i przymusu w wychowaniu – ramy dyskursu. Tradycyjne i emancypacyjne ujęcie i praktyki wychowania. Wychowanie uprzedmiotawiające. Nowe wychowanie i odkrycie podmiotowości dziecka oraz wskazanie jego praw oraz współcześni kontynuatorzy. Współczesne środowiska i praktyki wychowawcze. Główne środowiska wychowawcze. Procesy społeczne w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym. Praca opiekuńczo wychowawcza w wychowaniu naturalnym i instytucjonalnym. Modele współczesnej szkoły. Ukryte programy szkoły i instytucji edukacyjnych. Przymus i przemoc w środowiskach domu i szkoły. Edukacja wobec współczesnych zagrożeń cywilizacyjno-kulturowych. Zagrożenia dzieci i młodzieży: agresja i przemoc, uzależnienia, wpływy destrukcyjnych podkultur.

Współczesne kierunki w edukacji		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B.2.W3	Student/ka zna i rozumie podstawowe implikacje głównych kierunków teoretycznych pedagogiki dla pojmowania procesu wychowania i kształtowania praktyki edukacyjnej.
2.	B.2.W3	Zna wybrane społeczne i psychologiczne uwarunkowania relacji wychowawczej i procesu wychowania, a także wybrane aksjologiczne sposoby opisu wychowania i rozumienia sensu edukacji. Zna alternatywne formy edukacji.
Umiejętności		
1.		Student/ka potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw wychowania w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych.
2.		Potrafi formułować elementarne interpretacje wybranych problemów wychowawczych i oświatowych, wykorzystując argumenty odwołujące się do różnorodnych perspektyw teoretycznych w pedagogice.
Kompetencje społeczne		
1.	B.2.K3	Student/ka ma świadomość poziomu swojej wiedzy na temat teoretycznych podstaw wychowania, rozumie potrzebę doksztalcania w tym zakresie w kontekście przyszłej pracy zawodowej.
2.		Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej przyszłej roli zawodowej, uznając wagę wiedzy o teoretycznych podstawach wychowania w działaniu pedagogicznym.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Problem różnicowania, indywidualizacji i personalizacji pracy z uczniami w różnych kierunkach pedagogicznych. Kierunki i stanowiska wskazujące na różnicowanie, indywidualizację i personalizacja pracy z uczniami jako zasadę współczesnej edukacji. Poszanowanie godności dziecka, ucznia,</p>		

wychowanka w świecie współczesnym i edukacji instytucjonalnej.

Funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej w świetle poznanych stanowisk. Modele współczesnej szkoły. Społeczny kontekst szkoły jako instytucji represyjnej. Formy strukturalnej i funkcjonalnej przemocy. Jawne a ukryte programy szkoły. Style kierowania klasą. Alternatywne formy edukacji. Animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów.

Dysfunkcjonalność oddziaływań wychowawczych.

Pedagogika społeczna w pracy opiekuńczo-wychowawczej

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.		Student/ka zna podstawowe pojęcia pedagogiki społecznej, tj.: środowisko, wychowanie, kultura, rozwój, wsparcie, opieka, diagnoza środowiskowa, kapitał ludzki, kapitał społeczny, siły ludzkie, empowerment.
2.		Zna środowiska wychowawcze. Wie, jaka jest ich struktura, rozwój i zmieniające się konteksty funkcjonowania. Zna i charakteryzuje instytucje edukacyjne, wychowawcze, kulturalne, pomocowe funkcjonujące w środowisku lokalnym.
3.	B.2.W4.	Zna i rozumie zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami.
		Umiejętności
1.	B.1.U2	Student/ka potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz analizować ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
2.	B.2.U5	Ma umiejętność odkrywania i stawiania własnych tez, poszukiwania argumentów w kontekście wybranych perspektyw pedagogiki społecznej.

		Kompetencje społeczne
1.	B.2.K1	Student/ka jest gotow/a do podejmowania działań na rzecz osób wymagających wsparcia.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Podstawowe pojęcia pedagogiki społecznej. Podstawowe środowiska wychowawcze, rodzina, społeczne wymiary dzieciństwa, środowisko lokalne, odzyskana przestrzeń publiczna – organizacje pozarządowe, społeczna partycypacja – społeczeństwo obywatelskie.</p> <p>Zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematyka dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami.</p>		

Edukacja na rzecz różnorodności kulturowej

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.		Student/ka zna podstawową terminologię obecną w subdyscyplinie. Zna podstawowe koncepcje naukowe istotne w pracy w środowisku zróżnicowanym kulturowo.
2.		Ma podstawową wiedzę o zróżnicowaniu kulturowym w Polsce i na świecie.
3.	B2.W4	Wie, jak należy pracować w środowisku wielokulturowym i na rzecz różnorodności kulturowej; zna szkolną sytuację dzieci emigrantów i re-emigrantów.
Umiejętności		
1.		Student/ka identyfikuje podstawowe problemy w wielokulturowym środowisku i podejmuje działania na rzecz ich rozwiązania.
2.		Potrafi pracować z osobami z różnych środowisk kulturowych i dostosowywać do ich potrzeb warsztat pracy; nawiązuje współpracę z innymi nauczycielami oraz środowiskiem pozaszkolnym.
3.		Umie współdziałać z innymi osobami na rzecz różnorodności kulturowej.
4.		Potrafi krytycznie korzystać z różnych źródeł informacji, zgłębiając problemy społeczne.
Kompetencje społeczne		
1.		Student/ka dostrzega potrzebę rozwijania wiedzy na temat różnorodności kulturowej i budowania świadomości społecznej w zakresie takich wartości jak szacunek, współpraca i dialog.
2.		Jest gotów działać na rzecz społeczeństwa różnorodnościowego, opartego na wzajemnym poszanowaniu i wolności.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Różnorodność we współczesnym społeczeństwie. Inny - pomiędzy akceptacją a obcością/wrogością. Zmiany kulturowe współczesnego świata a teoria i praktyka edukacji. Problemy z innością we świecie - warunki i mechanizmy. Społeczne postawy wobec różnorodności. Heterogeniczne konteksty edukacji i</p>		

jej rola w budowaniu świata różnorodności kulturowej; przekazaniu wiedzy i umiejętności do inicjowania i wdrażania międzykulturowych inicjatyw w różnorodnych środowiskach edukacyjnych oraz ochrony praw człowieka/dziecka. Problemy i potrzeby edukacyjne różnych grup wiekowych wynikające z globalnych przeobrażeń i rekonstruowania się społeczeństw wielo i międzykulturowych. Szkolna sytuacja dzieci emigrantów i reemigrantów. Pedagogika różnorodności – pojęcia i teorie. Edukacja wobec różnorodności kulturowej - badania i ich zastosowanie w praktyce. Specyfika edukacji w środowisku różnorodnym kulturowo i na rzecz środowiska różnorodnego. Programy edukacyjne na rzecz różnorodności kulturowej. Uczeń inny kulturowo (obcy) w szkole.

Wprowadzenie do pedeutologii		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.		Student/ka zna źródła pedeutologii jako subdyscypliny pedagogiki, charakteryzuje jej główne nurty; zna i prawidłowo stosuje podstawową terminologię wykorzystywaną w pedeutologii.
2.	B.2.W2	Zna rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów.
3.	B.2.W2	Zna uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela; zna choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela.
4.	B.2.W2	Zna główne konteksty rozwoju zawodowego nauczyciela oraz kwestie oceny jakości jego pracy. Zna zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego. Zna rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości.
Umiejętności		
1.		Student/ka potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk dotyczących działalności pedagogicznej nauczyciela, w tym - dotyczących relacji nauczyciel-uczeń, nauczyciel-rodzic.
2.	B2.U2	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedeutologii w celu analizowania i interpretowania problemów zawodowych początkujących i doświadczonych nauczycieli oraz zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego.
3.	B.2.U3	Potrafi formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela.
Kompetencje społeczne		
1.	B2.K3	Student/ka ma świadomość samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej: potrzeby stałego podwyższania poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności, rozwijania osobistej teorii nauczycielskiej oraz kształtowania i wzbogacania umiejętności praktycznych, także w obszarze rozwiązywania konfliktów.
2.	B2.K4	Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy pedagogicznej,

	dostrzegając jej możliwe konsekwencje w wymiarze jednostkowym i społecznym. Jest gotów do współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE:	
<p>Geneza subdyscypliny, etymologia terminu, etapy rozwoju pedeutologii, ujęcia interpretacyjne nauczyciela i ich charakterystyka. Nauczyciel w kręgu kultury zawodowej, ze szczególnym uwzględnieniem taktu i nietaktu pedagogicznego oraz "wiedzy serdecznej" nauczyciela. Nauczycielska pragmatyka zawodowa - prawa i obowiązki nauczycieli. Zakresy odpowiedzialności nauczyciela. Rozwój zawodowy nauczyciela i jego uwarunkowania. Wybrane koncepcje rozwoju zawodowego nauczyciela i ich charakterystyka. Rozwój zawodowy a awans zawodowy nauczyciela. Choroby zawodowe nauczyciela. Znaczenie przywództwa nauczycieli we współczesnym funkcjonowaniu szkoły.</p>	

Praca z uczniem ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI
– diagnoza i wsparcie

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B.2.W5.	Student/ka ma wiedzę z zakresu funkcjonowania ucznia, w tym ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz uczniów szczególnie uzdolnionych w szkole i zespole klasowym.
2.	B.2.W6.	Ma wiedzę z zakresu dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów). Ma wiedzę z zakresu projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, zna cechy dobrej diagnozy.
3.	B.2.W5.	Zna wybrane metody i narzędzia diagnostyczne wykorzystywane w diagnozie funkcjonalnej oraz w diagnostyce pedagogicznej.
4.	D.1/E.1.W12 B.2.W4	Zna i rozumie diagnozę wstępną uczniów; sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; potrzebę i metody strukturyzacji wiedzy; konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności.
Umiejętności		
1.	B.2.U7.	Student/ka potrafi diagnozować potrzeby, możliwości i zdolności każdego ucznia; opracowywać narzędzia diagnostyczne.
2.	D.1/E.1.U11 D.1/E.1.U9 D.1/E.1.U10 D.1/E.1.U6	Potrafi przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia, w tym dobrać narzędzia służące ocenie danych umiejętności ucznia. Potrafi rozpoznać typowe błędy uczniowskie i omówić je z rodzicami/opiekunami uczniów oraz podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym, opiekuńczo-wychowawczym z rodzicami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym.
3.	B.2.U6.	Potrafi projektować i realizować zindywidualizowane programy kształcenia i wychowania.
Kompetencje społeczne		
1.	B2.K1	Student/ka jest świadomy/a zasad etycznych w diagnozie i planowaniu działań rehabilitacyjnych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Rozpoznawanie potrzeb edukacyjnych uczniów i ich uwarunkowań, w tym specyficznych potrzeb uczniów z niepełnosprawnością czy szczególnie uzdolnionych (zakres diagnozy funkcjonalnej, narzędzia stosowane w diagnozie). Dostosowanie procesu kształcenia do potrzeb uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów). Techniki diagnostyczne w pedagogice. Praca z uczniami z trudnościami w uczeniu się – przyczyny i przejawy. Specyficzne trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności. Metody i techniki określania indywidualnego potencjału ucznia i wspomaganie w projektowaniu własnej ścieżki edukacyjno-zawodowej.

Poradnictwo edukacyjno-zawodowe

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B2.W7	Student/ka dysponuje niezbędną wiedzą o prawnych, instytucjonalnych, pedagogicznych i interpersonalnych zasadach udzielania uczniom pomocy w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych.
2.	B2.W7	Zna i rozumie poradnictwo edukacyjno-zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania młodzieży do uczenia się przez całe życie.
3.	B1.W5	Zna strategie i sposoby skutecznego rozwijania własnego warsztatu pedagogicznego i metodycznego z uwzględnieniem podstaw prawnych, i wsparcia instytucjonalnego; zasady planowania osobistego rozwoju zawodowego.
Umiejętności		
1.	B2.U2	Student/ka świadomie planuje i konsekwentnie realizuje rozwój własny; łącząc etapy rozwoju z kolejnymi stopniami awansu zawodowego.
2.	B2.U7	W sposób zindywidualizowany, przez celowe i usystematyzowane diagnozowanie potrzeb i potencjału każdego ucznia, wspiera jego rozwój, w tym - podejmowanie ważnych decyzji edukacyjnych i zawodowych.
3.	B.2.U4	Potrafi nawiązywać współpracy z nauczycielami oraz środowiskiem pozaszkolnym.
Kompetencje społeczne		
1.	B2.K1	Student/ka w pracy z uczniami kieruje się nadrzędną zasadą poszanowania podmiotowości każdego z uczniów, akceptacji jego odrębności i odmienności (medycznej, kulturowej, społecznej, językowej itd.), na gruncie uniwersalnych zasad i powszechnych norm etyki.
2.	B2.K2	W kontaktach z uczniami i innymi interesariuszami procesu kształcenia kieruje się nadrzędną zasadą budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi stronami na zasadach sprawiedliwego i uczciwego dialogu, sytuacje konfliktowe

		rozwiązując poprzez działania mediacyjne lub negocjacje; nie nadużywając przy tym swojej pozycji instytucjonalnej.
3.	B2.K3 B2.K4	Nieustannie dąży do samorozwoju i nieprzerwanego doskonalenia warsztatu pracy nauczycielskiej, mając na względzie dobro własne i uczniów; w pełnym zaangażowaniu w pracę z ludźmi nie traci poczucia własnej wartości i zaspokaja swoje potrzeby rozwoju osobistego (w tym artystycznego) i spełniania życiowych pragnień oraz aspiracji.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Wspieranie rozwoju uczniów: określanie potencjału i potrzeb, opracowywanie planów wspomaganie uczniów w zależności od potrzeb w porozumieniu ze specjalistami z placówki oświatowej i spoza niej; stymulowanie samodzielności myślenia i kreatywności (zwłaszcza w ekspresji plastycznej). Doradzanie w podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych, także przez włączenie się w działania instytucjonalne placówki oświatowej. Zasady organizacji doradztwa zawodowego w placówkach oświatowych według regulacji prawnych (Roz. MEN z dn. 16 sierpnia 2018 r. w sprawie doradztwa zawodowego). Współpraca nauczyciela plastyki z doradcą zawodowym i innymi nauczycielami oraz specjalistami w ramach realizacji wewnątrzszkolnego systemu doradztwa zawodowego. Treści programowe z zakresu doradztwa zawodowego. Idea uczenia się przez całe życie. Regulacje prawne wykonywania zawodu nauczyciela i ścieżki jego rozwoju zawodowego. Planowanie rozwoju osobistego i jego formalizacja przez kolejne stopnie awansu zawodowego. Obligatoryjny Plan rozwoju zawodowego nauczyciela oraz kolejne wymogi formalne. Spełnianie kryteriów formalnych jako narzędzie do zarządzania własnym rozwojem.</p>		

2. Przedmioty kształcenia psychologicznego dla kierunków z pedagogiką jako dyscypliną wiodącą

Podstawy psychologii		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B1.W1	Student/ka zna i rozumie podstawowe pojęcia psychologii. Posiada podstawową wiedzę z zakresu psychologii poznawczej, emocji i motywacji, stresu, zdolności i uzdolnień, w szczególności: podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rola uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologia różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu i stylu poznawczego.
2.	B1.W5	Zna i rozumie zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.
Umiejętności		
1.	B.1.U.1	Student/ka potrafi stosować poznane mechanizmy z zakresu psychologii w analizie obserwowanych zjawisk i w działaniu.
2.		Posiada umiejętność analizowania i interpretowania procesów emocjonalno-motywacyjnych jako sił napędowych jednostki.
3.	B.1.U6	Potrafi identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań.
4.	B.1.U8.	Potrafi zaplanować, na podstawie świadomej autorefleksji, działania na rzecz rozwoju zawodowego.
5.	B.1.U7.	Potrafi radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie ze stresem.
Kompetencje społeczne		

1.	B1.K1	Student/ka ma świadomość poziomu swojej wiedzy o funkcjonowaniu procesów psychicznych człowieka i jest gotów do autorefleksji nad własnym funkcjonowaniem, także w aspekcie życia zawodowego.
2.	B1.K2	Potrafi modyfikować posiadane wzorce w celu efektywnego radzenia sobie z sytuacją; dostosować adekwatnie zachowanie do sytuacji.
3.	B1.K2	Potrafi doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności, w szczególności używać niezbędnej literatury przedmiotu, w tym wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Psychologia: definicje, cele i zadania. Koncepcje człowieka w psychologii (psychoanalityczna koncepcja człowieka, behawiorystyczna koncepcja człowieka, humanistyczna koncepcja człowieka, poznawcza koncepcja człowieka, socjobiologiczna koncepcja człowieka, postmodernistyczna koncepcja człowieka, potoczne koncepcje człowieka). Procesy poznawcze, emocjonalne i motywacyjne. Osobowość: teorie. Stres: strategie radzenia sobie ze stresem. Wypalenie zawodowe.</p>		

Psychologia rozwoju człowieka dla nauczycieli

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B1.W2	Student/ka definiuje i wyjaśnia podstawowe mechanizmy funkcjonowania człowieka, w szczególności zna i rozumie proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia.
Umiejętności		
1.	B.1.U.1	Student/ka potrafi stosować poznane mechanizmy z zakresu psychologii w analizie obserwowanych zjawisk i w działaniu.
2.	B1.U5	Posiada umiejętność analizowania i interpretowania zjawisk związanych z różnymi sferami rozwoju psychicznego człowieka, w szczególności potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się.
3.		Potrafi wskazać rolę czynników wewnętrznych i zewnętrznych w rozwoju psychicznym człowieka.
Kompetencje społeczne		
1.	B1.K1	Student/ka ma świadomość poziomu swojej wiedzy o rozwoju człowieka i jego uwarunkowaniach i jest gotów do autorefleksji nad własnym rozwojem, także zawodowym.
2.	B1.K2	Jest gotów/owa doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności, używać niezbędnej literatury przedmiotu, wykorzystywać zdobytą wiedzę psychologiczną do analizy zdarzeń pedagogicznych.

TREŚCI PROGRAMOWE:
<p>Proces rozwoju ucznia - rozwój fizyczny, motoryczny, psychoseksualny, procesów poznawczych, społeczno-emocjonalny i moralny. Identyfikacja z rolami społecznymi. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania. Zaburzenia zachowania.</p>

Psychologiczne podstawy uczenia się i wychowania

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B1.W4	Student/ka zna i rozumie proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się i strategie ich przewycięzania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań.
2.	B1.W4	Zna metody wspierania rozwiązywania problemów w trakcie nauczania (się).
3.	B.1.W3.	Zna teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych.
4.	B1.W4	Opisuje typologie postaw i stylów wychowawczych rodziców i nauczycieli.
Umiejętności		
1.	B1.U5 B1.U6	Student/ka posiada umiejętność stosowania wiedzy na temat procesów uczenia się w praktycznych sytuacjach społecznych i edukacyjnych.
2.	B1.U5	Wykorzystuje wiedzę o mechanizmach wpływu wychowawczego do wyjaśniania konkretnych zachowań dzieci i młodzieży, w szczególności potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się.
3.		Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych.

4.	B1.U3 B1.U4	Potrafi skutecznie i świadomie komunikować się, także w sytuacji konfliktowej.
		Kompetencje społeczne
1.	B1.K2	Student/ka ma świadomość znaczenia wiedzy o rozwoju i funkcjonowaniu społecznym człowieka dla kształtowania prawidłowych relacji w rodzinie i szkole.
2.	B1.K2	Ma świadomość możliwości i potrzeby ingerencji wychowawczej.
3.	B1.K2	Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym.
4.	B1.K1	Ma świadomość etycznych aspektów procesu uczenia się.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Wprowadzenie do psychologii kształcenia. Cele uczenia się a motywacja. Modele procesu uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych. Metody i techniki uczenia się. Uczenie się i analiza zachowania. Trudności w procesie uczenia się i strategie przetrwania.</p> <p>Wybrane zagadnienia psychologii społecznej. Wprowadzenie do psychologii wychowania. Pojęcie i zadania psychologii wychowania. Koncepcje rozwoju człowieka a modele wychowania. Strategie działań wychowawczych.</p>		

3. Podstawy wiedzy biologiczno-społecznej dla kierunków z pedagogiką jako dyscypliną wiodącą

Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B2.W3	Student/ka ma wiedzę na temat biologicznych czynników wpływających na procesy wychowania i kształcenia; zna specyfikę rozwoju i funkcji poszczególnych układów i narządów, zna metody oceny rozwoju fizycznego istotne w pracy pedagoga z dziećmi i młodzieżą; posiada wiedzę na temat rozwoju ontogenetycznego człowieka ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju somatycznego, metod jego oceny oraz odmienności rozwoju i dojrzewania poszczególnych układów i narządów; posiada podstawową wiedzę dotyczącą funkcji układów: nerwowego, krążenia, oddechowego, pokarmowego i odpornościowego oraz czynników środowiskowych zaburzających ich funkcje.
2.		Ma wiedzę na temat profilaktyki, diagnostyki i leczenia wybranych chorób wrodzonych i cywilizacyjnych, istotną w kontekście działań pedagogicznych; posiada wiedzę z zakresu zdrowia publicznego dotyczącą zarówno kształtowania postaw prozdrowotnych jak też profilaktyki pierwotnej i wtórnej zarówno wobec chorób wrodzonych, jak i cywilizacyjnych.
Umiejętności		
1.		Student/ka potrafi wykorzystać podstawową wiedzę z zakresu nauk biologicznych w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych; potrafi odróżniać choroby wrodzone od chorób nabytych, identyfikować zagrożenia zdrowotne.
2.		Umie prezentować własne przemyślenia i wątpliwości na temat istoty zdrowia i choroby oraz celów profilaktyki.
Kompetencje społeczne		
1.		Student/ka ma świadomość poziomu swojej wiedzy z zakresu nauk biologicznych, rozumie jej znaczenie w kontekście własnej pracy pedagogicznej.

2.		Prezentuje odpowiedzialne podejście do swojej przyszłej pracy pedagogicznej, ma świadomość wagi tego przygotowania dla podopiecznych i ich rodzin.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Rozwój osobniczy człowieka. Medyczne uwarunkowania rozwoju organizmu. Czynniki rozwoju. Etapy rozwoju pre- i postnatalnego. Fizjologiczne podstawy funkcjonowania organizmu w kontekście etapów rozwoju i dojrzewania. Metody i zasady oceny rozwoju. Rozwój a środowisko Fizjopatologia wybranych układów i funkcji organizmu w kontekście rozwoju. Genetyczne uwarunkowania zaburzeń rozwoju somatycznego i niepełnosprawności intelektualnej. Zdrowie - jego ochrona i promocja. Profilaktyka chorób wrodzonych i cywilizacyjnych. Badania przesiewowe. Poradnictwo genetyczne. Diagnostyka prenatalna chorób genetycznych.</p>		

Prawo oświatowe		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	B.2.W1	Student/ka zna międzynarodowe i krajowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnością. Zna organizację i funkcjonowanie systemu oświaty oraz podstawowe zagadnienia prawa oświatowego. Zna główne akty prawne stanowiące obszar prawa oświatowego, zna kontekst ich powstania i strukturę.
2.	B.2.W1	Zna zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego; podstawę programową w kontekście programu nauczania; tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki oświatowej.
		Umiejętności
1.		Student/ka wyszukuje akty prawne oraz powiązane z nimi orzecznictwo.
2.		Potrafi sprawnie posługiwać się terminologią prawną w mowie i na piśmie.
		Kompetencje społeczne
1.		Student/ka dostrzega etyczny wymiar stosowania prawa oświatowego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Pojęcie systemu oświaty, prawa oświatowego. Akty prawa międzynarodowego dotyczące prawa oświatowego (Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Konwencja o prawach dziecka, Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i kulturalnych). Prawo oświatowe w polskim systemie prawa (ustawa o systemie oświaty, ustawa Karta Nauczyciela). Prawo wewnętrzne placówki (statut, regulamin, zarządzenia, uchwały). Postępowanie administracyjne (terminy, decyzje, tryb odwoławczy, skargi, wnioski). Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem (procedury interwencji, zasady korzystania z Internetu przez dzieci i ochrona przed szkodliwymi treściami, zasady bezpiecznej relacji pracownik placówki – dziecko).</p>		

Socjologiczne podstawy edukacji

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.		Student/ka ma uporządkowaną wiedzę na temat społecznego wymiaru wychowania, kształcenia i opieki nad dziećmi i młodzieżą.
2.		Ma podstawową wiedzę dotyczącą więzi społecznych w rodzinach, szkołach i grupach rówieśniczych oraz ich znaczenia dla inkulturacji i uspołecznienia.
3.		Ma wiedzę na temat funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, zna procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów.
4.		Ma podstawową wiedzę dotyczącą struktury i funkcji systemu edukacji.
Umiejętności		
1.		Student/ka potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania wyborów, osiągnięć i dróg edukacyjnych uczniów i studentów, diagnozowania i prognozowania ścieżek edukacyjnych oraz analizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej.
2.		Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii w odniesieniu do systemu oświaty zjawisk i problemów kształcenia i wychowania, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych teoretyków socjologii i wychowania.
Kompetencje społeczne		
1.		Student/ka rozumie konieczność edukacji całościowej oraz poszerzania wiedzy i umiejętności w związku z przemianami edukacyjnymi wywołanymi zmianami społecznymi i cywilizacyjnymi we współczesnym świecie.

TREŚCI PROGRAMOWE:

Przedmiot socjologii edukacji. Socjalizacja, edukacja i wychowanie w warunkach zmiany społecznej. Socjalizacja w społeczeństwie tradycyjnym, nowoczesnym i ponowoczesnym. Zmiana społeczna a

zmiana edukacyjna. Podstawowe instytucje socjalizacyjne. Struktura społeczna. Stratyfikacja a edukacja. Nierówności społeczne a nierówności edukacyjne - mechanizmy przenoszenia nierównych szans. Rodzina i jej funkcje socjalizacyjne i wychowawcze. Szkoła jako instytucja społeczna. Wartości i wartości edukacyjne. Ideologie edukacyjne. Konstruowanie tożsamości.

Kultura języka polskiego		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.		Student/ka zna podstawowe pojęcia związane z wiedzą o kulturze języka i rozumie ich sensy w kontekście nauk humanistycznych i społecznych. Rozumie teoretyczne i praktyczne znaczenia językowych i komunikacyjnych kompetencji współczesnego użytkownika języka i postrzega je w kontekście kultury bycia, pedagoga w szczególności.
2.		Zna i rozumie Ustawę o Języku Polskim i jej konsekwencje jurystyczne. Zna i rozumie podstawowe pojęcia związane z kulturą języka: norma językowa, kryteria poprawności językowej, rodzaje błędów językowych itp.
3.		Zna znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela; problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego; metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów.
4.		Rozumie praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.
		Zna i rozumie europejskie i światowe kierunki edukacji doskonalącej poziom kompetencji językowych i komunikacyjnych.
		Umiejętności
1.		Student/ka potrafi dostrzegać i rozumieć zmiany zachodzące we współczesnej polszczyźnie.
2.		Potrafi wyodrębnić i poddawać krytycznej analizie rolę słowa w przestrzeni publicznej, tradycyjnej i nowoczesnej dydaktyce, terapii słowem, pedagogicznych narracjach itp.
3.		Rozumie rolę retoryki praktycznej w pracy współczesnego pedagoga i potrafi doskonalić swoje umiejętności komunikacyjne; poprawnie posługuje się językiem polskim.
		Kompetencje społeczne
1.		Student/ka jest świadomy/a roli języka w swojej przyszłej pracy i w życiu codziennym i chce korygować swoje błędy językowe.

2.		Jest świadom znaczenia języka jako instrumentu pedagogicznego oddziaływania w pracy wychowawczej i jego roli w interakcjach społecznych.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Ustawa o języku polskim - analiza i komentarz - jak przeciwdziałać wulgaryzacji języka i ekspansji angloamerykanizmów. Kompetencja językowa i komunikacyjna. Słowo instrumentem pedagogicznego oddziaływania. Norma językowa, błąd językowy. Rodzaje błędów językowych. Poradnictwo językowe, wzory językowej poprawności. Rodzaje środków językowych, rodzaje form i gatunków wypowiedzi ustnych i pisemnych. Język w przestrzeni publicznej. Formy wypowiedzi - sztuka monologu, dialogu, debaty. Debaty oksfordzkie, istota i rodzaje wykładu, wypowiedzi okolicznościowych, rozmowy, sztuka erystyki - czyli prowadzenia sporów. Perswazja i manipulacja językowa, środki perswazji, istota perswazji pedagogicznej. SŁOWO instrumentem pedagogicznego oddziaływania, retoryka pedagogiczna i jej rola w dydaktyce i wychowaniu. Język jako narzędzie pracy nauczyciela. Praktyka wystąpień publicznych, etykieta korespondencji tradycyjnej i elektronicznej. Język mediów i cyberprzestrzeni, jego rola w dydaktyce i wychowaniu. Zabawy słowem. Kształtowanie wrażliwości dziecka na słowo na różnych etapach jego rozwoju. Kształtowanie wrażliwości na słowo przyszłych pedagogów. Terapia słowem i jej twórcze koncepty w pracy pedagoga. Stan współczesnej polszczyzny - diagnoza i prognoza.</p>		

1. Podstawy dydaktyki i emisja głosu dla kierunków z pedagogiką jako dyscypliną wiodącą

Współczesne teorie nauczania		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	C.W1	Student/ka zna i rozumie usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych. Rozumie i opisuje filozoficzne przesłanki leżące u podstaw orientacji dydaktycznych oraz charakteryzuje te orientacje. Zna sposób i zakres wykorzystywania przez dydaktykę dorobku innych nauk (psychologia, socjologia, filozofia).
2.	C.W2	Zna i rozumie zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.
3.	C.W3	Zna i rozumie współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów.
4.	C.W4	Zna i rozumie zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne. Charakteryzuje zagadnienie lekcji, zna modele lekcji, style i techniki pracy z uczniami, środki dydaktyczne.
5.	C.W5	Zna i rozumie konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do potrzeb i możliwości ucznia, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela.
6.	C.W6 B2.W1	Zna i rozumie sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny

		efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną. Ma uporządkowaną wiedzę na temat struktury nadzoru pedagogicznego w polskim systemie oświaty, opisuje ustawowo określone obszary ewaluacji działalności edukacyjnej.
7.	C.W2 C.W3	Rozumie i wyjaśnia pojęcia: nauczanie, uczenie się, kształcenie, cele i wyniki kształcenia, metody kształcenia, treść kształcenia, proces kształcenia, zasady dydaktyczne, style nauczania, systemy dydaktyczne; program ukryty szkoły.
8.	C.W5 C.W6	Zna sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby egzaminów zewnętrznych, zagadnienia związane z przygotowaniem ucznia do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych.
		Umiejętności
1.	C.U1.	Student/ka potrafi zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.
2.	C.U2.	Potrafi zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej.
3.	C.U3.	Potrafi dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów.
4.	C.U4.	Potrafi wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę.
5.	C.U5	Potrafi zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym.
6.	C.U6.	Potrafi dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej.
7.	C_U4 C.U1 C.U2	Konstruuje prosty konspekt zajęć. Trafnie dobiera metody, formy, środki i treści dydaktyczne do założonych celów dydaktycznych - potrafi dostosować metody i formy pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.
8.	C.U6	Potrafi zaprojektować wewnętrzne badanie ewaluacyjne, dokonać oceny pracy ucznia.
		Kompetencje społeczne
1.	C.K1	Student/ka ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności dydaktycznych związanych z planowaniem zajęć.
2.	C.K1	Poddaje krytycznej analizie problemy związane z edukacją we współczesnym świecie, działa na rzecz poprawy pracy placówki oświatowej, w poczuciu odpowiedzialności za dobro uczniów.

3.	C.K1	Jest gotów do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiki. Przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki. Dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe. Klasa szkolna jako środowisko edukacyjne. Style kierowania klasą. Ład i dyscyplina. Procesy społeczne w klasie; integracja klasy szkolnej. Tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce. Nauczanie w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego. Cele kształcenia – źródła, sposoby formułowania i rodzaje. Zasady dydaktyki. Metody nauczania. Treści nauczania. Organizacja procesu kształcenia i pracy uczniów. Lekcja (jednostka dydaktyczna) i jej budowa. Modele lekcji. Sztuka prowadzenia lekcji. Style i techniki pracy z uczniami. Interakcje w klasie. Środki dydaktyczne. Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do potrzeb i możliwości ucznia, w szczególności do możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się ucznia. Autonomia dydaktyczna nauczyciela. Diagnoza, kontrola i ocena wyników kształcenia. Ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów; ocenianie kształtujące a efektywność nauczania. Wewnątrzszkolny system oceniania. Sprawdziany i egzaminy zewnętrzne. Ocena efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości pracy szkoły. Edukacyjna wartość dodana.</p>		

Emisja głosu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
1.	C.W7	Student/ka ma podstawową wiedzę z zakresu funkcjonowania i patologii narządów mowy.
2.	C.W7	Zna zagadnienia dotyczące ustawiania, rozwijania i doskonalenia głosu.
3.	C.W7	Zna zasady dotyczące higieny głosu, zapoznał się z ćwiczeniami kształtującymi prawidłową dykcję i emisję głosu, zapoznał się z metodami rehabilitacji głosu.
Umiejętności		
1.	C.U7 C.U8	Student/ka ma rozwinięte umiejętności komunikowania się, w tym także posiada w stopniu podstawowym umiejętność poprawnego posługiwania się głosem.
2.	C.U7	Ma wykształcone nawyki prawidłowego posługiwania się narządem mowy i wykazuje higieniczną dbałość w tym obszarze.
Kompetencje społeczne		
1.	C.K2	Student/ka dokonuje refleksji nad realizacją zajęć dydaktycznych wymagających posługiwania się głosem, ma wykształcone nawyki prawidłowego posługiwania się aparatem artykulacyjnym, wykazuje higieniczną dbałość w tym obszarze.
2.	C.K2	Ma świadomość konieczności samokształcenia w zakresie dykcji, emisji i higieny głosu.
TREŚCI PROGRAMOWE:		
<p>Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi prawidłowej emisji, higieny głosu i dykcji. Omówienie problematyki ustawienia, rozwijania i doskonalenia głosu. Oddech przeponowo-żebrowy. Faza wydechowa. Ćwiczenia fonacyjne/ artykulacyjne/ dykcyjne. Nauka prawidłowego ustawienia i emisji głosu. Techniki rehabilitacji głosu.</p>		